

Uradni list

Evropske unije

C 80

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

17. marec 2012

<u>Številka objave</u>	Vsebina	Stran
------------------------	---------	-------

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2012/C 80/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 73, 10.3.2012	1
--------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2012/C 80/02	Zadeva C-545/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. februarja 2012 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Konvencija o Statutu Evropskih šol — Razlaga in uporaba členov 12, točka 4(a), in 25, točka 1 — Pravica napotenih učiteljev, da imajo dostop do enakega kariernega napredovanja in poviševanja plače kot njihovi nacionalni kolegi — Izključitev nekaterih učiteljev, ki jih Združeno kraljestvo napoti v Evropske šole, od dostopa do ugodnejših plačnih lestvic in do drugih dodatnih plačil, ki ga imajo nacionalni kolegi — Nezdržljivost s členoma 12, točka 4(a), in 25, točka 1)	2
--------------	--	---

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2012/C 80/03	Zadeva C-210/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. februarja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Madžarska) – Márton Urbán proti Péntüzgyórség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (Cestni promet — Kršitev pravil o uporabi tahografa — Obveznost držav članic, da uvedejo kazni, ki so sorazmerne — Pavšalna globa — Sorazmernost kazni) 2	2
2012/C 80/04	Zadeva C-249/10 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. februarja 2012 – Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd proti Svetu Evropske unije, Evropski komisiji, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Pritožba — Damping — Uredba (ES) št. 1472/2006 — Uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Kitajske in Vietnama — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 2(7), 9(5) in 17(3) — Tržnogospodarska obravnava podjetja — Individualna obravnava — Vzorčenje) 3	3
2012/C 80/05	Zadeva C-277/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. februarja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Handelsgericht Wien – Avstrija) – Martin Luksan proti Petrusu van der Letu (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Intelktualna lastnina — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktive 93/83/EGS, 2001/29/ES, 2006/115/ES in 2006/116/ES — Pogodbena delitev pravic izkoriščanja kinematografskega dela med glavnim režiserjem in producentom dela — Nacionalna ureditev, v skladu s katero ima po samem zakonu vse te pravice izključno producent filma — Možnost odstopanja od tega pravila z dogovorom med strankama — Posledična pravica do nadomestila) 4	4
2012/C 80/06	Zadeva C-553/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 2. novembra 2011 – Bernhard Rintisch proti Klausu Ederju 5	5
2012/C 80/07	Zadeva C-601/11 P: Pritožba, ki jo je Francoska republika vložila 28. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07, Francija proti Komisiji 5	5
2012/C 80/08	Zadeva C-609/11 P: Pritožba, ki jo je Centrotherm Systemtechnik GmbH vložila 29. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) 6	6
2012/C 80/09	Zadeva C-610/11 P: Pritožba, ki jo je 29. novembra 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) 7	7
2012/C 80/10	Zadeva C-614/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 30. novembra 2011 – Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer proti Anneliese Kuso 8	8
2012/C 80/11	Zadeva C-628/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Braunschweig (Nemčija) 7. decembra 2011 – Postopek o prekršku zoper International Jet Management GmbH 9	9
2012/C 80/12	Zadeva C-642/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad – Varna (Bolgarija) 15. decembra 2011 – Stroy Trans EOOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ – gr. Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite 9	9

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 80/13	Zadeva C-643/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad – Varna (Bolgarija) 15. decembra 2011 – LVK 56 EOOD proti Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	10
2012/C 80/14	Zadeva C-645/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 16. decembra 2011 – Land Berlin proti Ellen Mirjam Sapir in drugim	11
2012/C 80/15	Zadeva C-664/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 30. decembra 2011 – Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. proti Banco Mare Nostrum, S.A.	11
2012/C 80/16	Zadeva C-665/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 30. decembra 2011 – Alfonso Carlos Amselem Almor proti NCG Banco, S.A.	12
2012/C 80/17	Zadeva C-4/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italija) 2. januarja 2012 – Danilo Tola proti Ministero della Difesa	12
2012/C 80/18	Zadeva C-23/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) 17. januarja 2012 – Mohamad Zakaria	12
2012/C 80/19	Zadeva C-48/12: Tožba, vložena 31. januarja 2012 – Evropska komisija proti Republik Poljski	13
2012/C 80/20	Zadeva C-50/12 P: Pritožba, ki jo je Kendrion NV 1. februarja 2012 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. novembra 2011 v zadevi Kendrion proti Komisiji (T-54/06)	14

Splošno sodišče

2012/C 80/21	Zadeva T-76/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – El du Pont de Nemours in drugi proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločbe, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Odgovornost za kršitev — Skupno podjetje — Smernice o načinu določanja glob — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje“)	15
2012/C 80/22	Zadeva T-77/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Dow Chemical proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločba o ugotovitvi kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Odgovornost za kršitev — Skupno podjetje — Smernice za izračun glob — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje“)	15
2012/C 80/23	Zadeva T-83/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Denki Kagaku Kogyo in Denka Chemicals proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločba v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Dokaz sodelovanja v kartelu — Dokaz umika iz kartela — Trajanje kršitve — Pravica do obrambe — Vpogled v spis — Smernice za izračun glob — Prepoved retroaktivnosti — Legitimna pričakovanja — Načelo sorazmernosti — Olajševalne okoliščine“)	16

2012/C 80/24	Zadeva T-321/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – skytron energy proti UUNT (arraybox) („Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti arraybox — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c), Uredbe (ES) št. 207/2009“)	16
2012/C 80/25	Zadeva T-469/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Grčija proti Komisiji (EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Sektorja za predelavo paradiznikov in skladiščenje riža — Ključna kontrola — Integrirani administrativni in kontrolni sistem, ki se nanaša na nekatere sheme pomoči Skupnosti — Načelo sorazmernosti)	16
2012/C 80/26	Zadeva T-305/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Hartmann-Lambooy proti UUNT – Diptyque (DYNIQUE) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti DYNIQUE — Prejšnja besedna znamka Skupnosti DIPTYQUE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	17
2012/C 80/27	Zadeva T-387/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Goutier proti UUNT – Euro Data (ARANTAX) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ARANTAX — Prejšnja nacionalna besedna znamka ANTAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009“)	17
2012/C 80/28	Zadeva T-424/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Dosenbach-Ochsner proti UUNT – Sisma (Prikaz slonov v pravokotniku) („Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Skupnosti, ki prikazuje slone v pravokotniku — Prejšnji figurativni mednarodna in nacionalna znamka, ki prikazujeta slona, in prejšnja nacionalna besedna znamka elefanten — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Razlikovalni učinek prejšnjih znamk“)	17
2012/C 80/29	Zadeva T-596/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Almunia Textil proti UUNT – FIBA-Europe (EuroBasket) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti EuroBasket — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti Basket — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	18
2012/C 80/30	Zadeva T-64/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Run2Day Franchise proti UUNT – Runners Point (Run2) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Run2 — Prejšnji besedna in figurativna znamka Skupnosti RUN2DAY — Prejšnja figurativna znamka Beneluksa RUN2DATE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	18
2012/C 80/31	Zadeva T-315/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2012 – Groupe Partouche proti Komisiji (Ničnostna tožba — Koncentracije — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgov — Člen 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča — Nedopustnost)	18
2012/C 80/32	Zadeva T-607/11 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. januarja 2012 – Henkel in Henkel France proti Komisiji (Začasna odredba — Konkurenca — Sklep Komisije o zavrnitvi posredovanja dokumentov nacionalnemu organu za varstvo konkurence — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj pravnega interesa — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Neobstojčasnosti predlaganih ukrepov — Nedopustnost)	19

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

*(2012/C 80/01)***Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 73, 10.3.2012

Prejšnje objave

UL C 65, 3.3.2012

UL C 58, 25.2.2012

UL C 49, 18.2.2012

UL C 39, 11.2.2012

UL C 32, 4.2.2012

UL C 25, 28.1.2012

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. februarja 2012 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko(Zadeva C-545/09) ⁽¹⁾

(Konvencija o Statutu Evropskih šol — Razlaga in uporaba členov 12, točka 4(a), in 25, točka 1 — Pravica napotenih učiteljev, da imajo dostop do enakega kariernega napredovanja in poviševanja plače kot njihovi nacionalni kolegi — Izključitev nekaterih učiteljev, ki jih Združeno kraljestvo napoti v Evropske šole, od dostopa do ugodnejših plačnih lestvic in do drugih dodatnih plačil, ki ga imajo nacionalni kolegi — Nezdružljivost s členoma 12, točka 4(a), in 25, točka 1)

(2012/C 80/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnika: H. Walker, zastopnik, J. Coppel, Barrister)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 12, točka 4(a) Konvencije o Statutu Evropskih šol (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 16, zvezek 1, str. 16) – Plače učiteljev, napotenih v Evropske šole – Izključitev učiteljev med napotitvijo od prilagoditev plače, dodeljenih učiteljem, zaposlenim v nacionalnih šolah

Izrek

- Člen 12, točka 4(a), Konvencije o Statutu Evropskih šol z dne 21. junija 1994 je treba razlagati tako, da morajo države članice, pogodbenice te konvencije, zagotoviti, da imajo učitelji, napoteni ali dodeljeni v Evropske šole, v obdobju napotitve ali dodelitve enako pravico do kariernega napredovanja in do upokojitve, kot jo imajo na podlagi predpisov njihove države članice izvora njihovi nacionalni kolegi.

- Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko je s tem, da je angleške in valižanske učitelje, dodeljene ali napotene v Evropske šole, za obdobje njihove dodelitve ali napotitve izključilo od dostopa do ugodnejših plačnih lestvic, zlasti tistih, imenovanih „threshold pay“, „excellent teacher system“ in „advanced skills teacher“, ter od dostopa do drugih dodatkov, kakršni so „teaching and learning responsibility payments“, določenih v STPCD, napačno uporabilo člena 12, točka 4(a), in 25, točka 1, te konvencije.
- Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. februarja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Madžarska) – Márton Urbán proti Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága**(Zadeva C-210/10) ⁽¹⁾

(Cestni promet — Kršitev pravil o uporabi tahografa — Obveznost držav članic, da uvedejo kazni, ki so sorazmerne — Pavšalna globa — Sorazmernost kazni)

(2012/C 80/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Márton Urbán

Tožena stranka: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hajdú-Bihar Megyei Bíróság – Razlaga člena 19(1) in (4) Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, str. 1) in členov od 13 do 16 Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 227) – Nacionalni predpisi, v skladu s katerimi se vse kršitve pravil o uporabi tahografa kaznujejo z enako globo, pri čemer se ne upošteva niti teže zadevne kršitve niti morebitnih razlogov, s katerimi bi bilo mogoče upravičiti kršitev – Obveznost držav članic, da uvedejo kazni, ki so sorazmerne

Izrek

1. Zahtevo po sorazmernosti iz člena 19(1) in (4) Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 je treba razlagati tako, da nasprotuje pravilom o kaznih, kakršna so pravila, ki jih vsebuje uredba vlade št. 57/2007 z dne 31. marca 2007 o določitvi glob, ki se naložijo v primeru kršitve nekaterih določb o cestnem prevozu blaga in potnikov (a közúti áru fuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. Rendelet) in določajo, da se globa za vse kršitve pravil o uporabi tahografskih vložkov iz členov od 13 do 16 Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 561/2006, ne glede na njihovo težo naloži v pavšalnem znesku.
2. Zahtevo po sorazmernosti iz člena 19(1) in (4) Uredbe št. 561/2006 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje pravilom o kaznih, ki so bila uvedena z uredbo vlade št. 57/2007 z dne 31. marca 2007 o določitvi glob, ki se naložijo v primeru kršitve nekaterih določb o cestnem prevozu blaga in potnikov, in vzpostavljajo objektivno odgovornost. Na drugi strani pa je to zahtevo treba razlagati tako, da nasprotuje višini kazni, ki je določena s temi pravili.

(¹) UL C 195, 17.7.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. februarja 2012 – Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd proti Svetu Evropske unije, Evropski komisiji, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

(Zadeva C-249/10 P) (¹)

(Pritožba — Damping — Uredba (ES) št. 1472/2006 — Uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Kitajske in Vietnama — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 2(7), 9(5) in 17(3) — Tržnogospodarska obravnava podjetja — Individualna obravnava — Vzorčenje)

(2012/C 80/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (zastopniki: L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije (zastopniki: J.-P. Hix, R. Szostak, zastopnika, G. Berrisch, odvetnik, N. Chesaites, Barrister), Evropska komisija (zastopnika: T. Scharf in H. van Vliet, zastopnika), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. marca 2010 v zadevi T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Ltd in drugi proti Svetu Evropske unije, s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. marca 2010 v zadevi Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu (T-401/06) se razveljavi.
2. Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov družb Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co. Ltd, nastalih tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka.
4. Evropska komisija in Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) nosita svoje stroške, nastale tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. februarja 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Handelsgericht
Wien – Avstrija) – Martin Luksan proti Petrusu van der
Letu**

(Zadeva C-277/10) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Intelektualna lastnina — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktive 93/83/EGS, 2001/29/ES, 2006/115/ES in 2006/116/ES — Pogodbena delitev pravic izkoriščanja kinematografskega dela med glavnim režiserjem in producentom dela — Nacionalna ureditev, v skladu s katero ima po samem zakonu vse te pravice izključno producent filma — Možnost odstopanja od tega pravila z dogovorom med strankama — Posledična pravica do nadomestila)

(2012/C 80/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martin Luksan

Tožena stranka: Petrus van der Let

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Handelsgericht Wien – Razlaga členov 2(2), (5) in (6) in 4 Direktive Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 120), členov 1(5) in 2

Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 134), členov 2, 3 in 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230), in člena 2(1) Direktive 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L 372, str. 12) – Pogodbena delitev pravic izkoriščanja kinematografskega dela med avtorjem in producentom dela – Nacionalna ureditev, v skladu s katero ima vse te pravice producent

Izrek

1. Določbe členov 1 in 2 Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo ter člena 2 in 3 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi v povezavi s členoma 2 in 3 Direktive 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine in s členom 2 Direktive 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic je treba razlagati tako, da pravice izkoriščanja kinematografskega dela, kot so te v postopku v glavni stvari (pravica reproduciranja, pravica radiodifuznega oddajanja po satelitu in druge pravice priobčitve javnosti v obliki dajanja na voljo javnosti), po samem pravu, neposredno in originarno, pripadajo glavnemu režiserju. Zato je treba te določbe razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v kateri so zadevne pravice izkoriščanja po samem zakonu in izključno podeljene producentu zadevnega dela.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da državam članicam daje možnost, da določijo domnevo o prenosu pravic izkoriščanja kinematografskega dela, kot so te, na katere se nanaša postopek v glavni stvari (pravica radiodifuznega oddajanja po satelitu, pravica reproduciranja in druge pravice priobčitve javnosti v obliki dajanja na voljo javnosti), na producenta kinematografskega dela, če taka domneva ni neizpodbojna, tako da zaradi nje glavni režiser zadevnega dela glede tega ne bi mogel skleniti drugega dogovora.
3. Pravo Unije je treba razlagati tako, da ima glavni režiser kot avtor kinematografskega dela po samem pravu, neposredno in originarno, pravico do pravičnega nadomestila iz naslova izjeme „privatnega razmnoževanja“, ki je določeno v členu 5(2)(b) Direktive 2001/29.

4. Pravo Unije je treba razlagati tako, da državam članicam ne daje možnosti, da določijo domnevo prenosa pravice do pravičnega nadomestila, ki pripada glavnemu režiserju kinematografskega dela, na producenta zadevnega dela, ne glede na to, ali je ta domneva neizpodbojna ali je od nje mogoče odstopiti.

(¹) UL C 246, 11.9.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 2. novembra 2011 – Bernhard Rintisch proti Klausu Ederju

(Zadeva C-553/11)

(2012/C 80/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bernhard Rintisch

Tožena stranka: Klaus Eder

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 10(1) in (2)(a) Direktive 89/104/EGS (¹) razlagati tako, da ta na splošno nasprotuje nacionalnemu predpisu, po katerem se za uporabo znamke (znamka 1) šteje tudi, če se znamka (znamka 1) uporablja v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamke (znamka 1), in če je znamka hkrati registrirana v obliki, v kateri se uporablja (znamka 2)?

2. V primeru nikalnega odgovora na vprašanje 1:

Ali je zgoraj pod 1 opisani nacionalni predpis skladen z Direktivo 89/104/EGS, če se nacionalni predpis razlaga tako ozko, da se ne uporablja za znamko (znamka 1), ki je registrirana samo zato, da bi se z njo zavarovalo ali razširilo področje varstva druge registrirane znamke (znamka 2), ki je registrirana v obliki, v kateri se uporablja?

3. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje a li nikalnega odgovora na drugo vprašanje:

(a) Ali ne gre za uporabo registrirane znamke (znamka 1) v smislu člena 10(1) in (2)(a) Direktive 89/104/EGS,

(aa) če uporablja imetnik znamke obliko znaka, ki se od registrirane znamke (znamka 1) in druge znamke (znamka 2) imetnika znamke razlikuje samo v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamk (znamka 1 in znamka 2);

(bb) če uporablja imetnik znamke dve obliki znakov, od katerih nobeden ne ustreza registrirani znamki (znamka 1), od katerih pa se ena uporablja oblika znaka (oblika 1) ujemajo z registrirano znamko (znamka 2) imetnika znamke, in se druga oblika znaka (oblika 2), ki jo uporablja imetnik znamke, razlikuje glede na elemente registriranih znamk (znamka 1 in znamka 2), ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamk, in če je ta oblika znaka (oblika 2) bolj podobna drugi znamki (znamka 2) imetnika znamke?

(b) Ali lahko sodišče države članice uporabi nacionalno določbo (tukaj člen 26(3), drugi stavek, MarkenG), ki je v nasprotju z določbo Direktive (tukaj členom 10(1) in 2(a) Direktive 89/104/EGS), v primerih, kadar je dejansko stanje nastalo že pred izdajo sodbe Sodišča Evropske Unije, iz katere prvič izhajajo elementi, ki kažejo na nezdržljivost ureditve države članice z določbo Direktive (v obravnavanem primeru sodba z dne 13. septembra 2007 v zadevi II Ponte Finanziaria proti UUNT (BAINBRIDGE), C 234/06 P, ZOdl., str. I 7333), če nacionalno sodišče daje prednost zaupanju udeleženca v sodnem postopku v pravno veljavnost njegovega ustavnopravno varovanega položaja pred interesom po prenosu določbe direktive?

(¹) Prva Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92)

Pritožba, ki jo je Francoska republika vložila 28. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07, Francija proti Komisiji

(Zadeva C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez in R. Loosli-Surrans, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi

- Za nično naj se razglasi sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07, Francija proti Komisiji;
- o zadevi naj se dokončno odloči z razglasitvijo ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 746/2008 z dne 17. junija 2008 o spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij⁽¹⁾ ali pa naj se zadevo v ponovno odločanje pošlje Splošnemu sodišču;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoji pritožbi navaja štiri pritožbene razloge.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker ni pravno zadostno odgovorilo, prvič, na očitke pritožnice glede tega, da Komisija ni upoštevala razpoložljive znanstvene podatke, in sicer s tem, ko je Splošno sodišče nepravilno ugotovilo, da naj bi se s temi očitki Komisiji očitalo, da s temi podatki ni bi bila seznanjena, in drugič, na očitke francoske vlade glede kršitve člena 24a Uredbe št. 999/2001, in sicer s tem, ko je Splošno sodišče ugotovilo, da se ti očitki nanašajo na to, da je treba preveriti, ali so izpodbijani ukrepi bili ustrezni za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja ljudi.

Z drugim pritožbenim razlogom, ki ima tri dele, francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki so mu bila podana. Tako pritožnica najprej trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo mnenji Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) z dne 8. marca 2007 in 24. januarja 2008, in sicer ker je menilo, da je Komisija iz njih lahko – ne da bi storila očitno napako pri presoji – izpeljala, da je tveganje prenosljivosti TSE, razen BSE, na ljudi izjemno majhno (prvi del). Z drugim delom pritožnica dalje trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo mnenji Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) z dne 17. maja in 26. septembra 2005, in sicer ker je presodilo, da je Komisija iz njih lahko – ne da bi storila očitno napako pri presoji – menila, da je ocena zanesljivosti hitrih testov iz teh mnenj veljavna za uporabo teh testov v okviru nadzora dajanja mesa ovac ali koz na voljo za prehrano ljudi. S tretjim delom francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki so mu bila podana, in sicer ker je presodilo, da je celota znanstvenih elementov, na

katere se je sklicevala Komisija za upravičitev sprejetja izpodbijanih ukrepov iz Uredbe št. 746/2008, pomenila nove elemente z vidika predhodnih preventivnih ukrepov.

S tretjim pritožbenim razlogom francoska vlada zatrjuje, da je Splošno sodišče podalo nepravilno pravno kvalifikacijo dejstev, in sicer ker je znanstvene elemente, na katere se je sklicevala Komisija, kvalificiralo kot nove elemente, ki spremenijo dojemanje tveganja ali pokažejo, da se to tveganje lahko omeji z ukrepi, ki so manj omejujoči kot obstoječi.

S četrtem pritožbenim razlogom, ki ima tri dele, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče pri uporabi previdnostnega načela napačno uporabilo pravo. V tem okviru pritožnica najprej trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da Komisija ni kršila določb člena 24a Uredbe št. 999/2001, saj naj bi po mnenju Splošnega sodišča spoštovala obveznost iz člena 152(1) ES po zagotovitvi visoke ravni varovanja zdravja ljudi. Z drugim delom tega pritožbenega razloga francoska vlada dalje trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da bi znanstveni elementi, na katere se je sklicevala Komisija za upravičitev sprejetja izpodbijanih ukrepov iz Uredbe št. 746/2008, nujno povzročili dvig ravni tveganja, ki velja za sprejemljivo. Podredno francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko ni preverilo, ali je Komisija – za določitev ravni tveganja, ki velja za sprejemljivo – upoštevala resnost in nepovratnost škodljivih učinkov TSE na zdravje ljudi. S tretjim delom francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko ni upoštevalo dejstva, da Uredba št. 746/2008 ne nadomešča predhodnih preventivnih ukrepov, ampak jih dopolnjuje z alternativnimi blažjimi ukrepi.

⁽¹⁾ UL L 202, str. 11.

Pritožba, ki jo je Centrotherm Systemtechnik GmbH vložila 29. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zastopnika: A. Schulz in C. Onken, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Predlogi

Pritožnica predlaga:

- sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-427/09 naj se razveljavi;
- tožba centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. avgusta 2009 v zadevi R 6/2008-4 naj se zavrne;
- centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča, s katero je to zavrnilo tožbo pritožnice zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. avgusta 2009 v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG in Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Pritožba pritožnice temelji na teh razlogih:

1. Z izpodbijano odločbo naj bi se kršila člen 65 Uredbe o blagovni znamki Skupnosti⁽¹⁾ in člen 134(2) in (3) Poslovnika Splošnega sodišča. V skladu s tema določbama naj bi Splošno sodišče moralo upoštevati vse razloge, ki jih je navajala pritožnica.
2. Poleg tega naj bi bila izpodbijana sodba nezdružljiva s členoma 51(1)(a) in 76 Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. V sodbi se nepravilno izhaja iz tega, da je dokazno breme za to, da se je sporna znamka uporabljala tako, da so se ohranile pravice, na pritožnici. Prvič, dejansko naj bi v skladu s členom 76(1) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti v postopku za razveljavitev v skladu s členom 51(1)(a) te uredbe veljalo načelo ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti. Drugič, iz določb in sistematike Uredbe o blagovni znamki Skupnosti, zlasti iz primerjave pravil v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev, ki veljajo v postopku za razveljavitev, in teh, ki veljajo za postopek z ugovorom in postopek za ugotovitev ničnosti, naj bi izhajalo, da v postopku za razveljavitev dokazno breme glede uporabe načeloma ni na imetniku sporne znamke.

Iz tega naj bi zlasti izhajalo, da to, da urad ni upošteval dokaznih sredstev, ker naj bi bili ti prepozni, ni upravičeno.

3. Splošno sodišče naj bi s tem, ko je nepravilno in v nasprotju s sodno prakso Sodišča domnevalo, da je pojem resne in dejanske uporabe v nasprotju z uporabo, ki je le minimalna, kršilo člen 51(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti.
4. Končno naj bi bila trditev urada, ki jo je Splošno sodišče sprejelo, da častna izjava poslovodje pritožnice ni dopustno dokazno sredstvo v smislu člena 78(1)(f) Uredbe o blagovni znamki Skupnost, nepravilna in naj bi bila v nasprotju s samo sodno prakso Splošnega sodišča.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti; UL 2009, L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je 29. novembra 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zastopnika: A. Schulz in C. Onken, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Predlogi

Pritožnica predlaga:

- sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-434/09 naj se razveljavi;
- odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. avgusta 2009 v zadevi R 6/2008-4 naj se razveljavi v delu, v katerem je ugodeno zahtevi za razveljavitev znamke Skupnosti št. 1 301 019, CENTROTHERM;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča, s katero je to zavrnilo tožbo pritožnice zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. avgusta 2009 v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG in Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Pritožba pritožnice temelji na štirih razlogih:

1. Z izpodbijano odločbo naj bi se s tem, ko se ni upoštevala dokazna vrednost častne izjave poslovodje pritožnice pred oddelkom za izbris, kršil člen 51(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ⁽¹⁾. V nasprotju s tem, kar menita odbor za pritožbe in Splošno sodišče, naj bi bila ta častna izjava celo v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča dopustno dokazno sredstvo v smislu člena 78(1)(f) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti.
2. Splošno sodišče naj bi poleg tega napačno razlagalo člen 76(1) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. V nasprotju s stališčem odbora za pritožbe in Splošnega sodišča naj bi glede na enoznačno besedilo člena 76(1) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti in glede na sistematiko Uredbe o blagovni znamki Skupnosti v postopku za razveljavitev v skladu s členom 51(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti veljalo načelo ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti.
3. Dokumenti, ki jih je pritožnica predložila v postopku pred odborom za pritožbe, naj se ne bi smeli zavrniti kot prepoznani. To naj bi izhajalo, prvič, iz sistematike Uredbe o blagovni znamki Skupnosti, zlasti iz primerjave pravil za uporabo absolutnih razlogov za zavrnitev, ki veljajo v postopku za razveljavitev, in teh, ki veljajo za postopek z ugovorom in postopek za ugotovitev ničnosti, in drugič, iz splošnih načel porazdelitve dokaznega bremena.

Ob upoštevanju navedenega naj bi bila potrebna teleološka redukcija pravila 40(5) Uredbe za izvedbo Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ⁽²⁾.

4. Če bi Sodišče zavrnilo teleološko redukcijo pravila 40(5) Uredbe za izvedbo Uredbe o blagovni znamki Skupnosti, naj tega pravila ne bi bilo mogoče uporabiti, saj naj bi bil

v nasprotju z določbami in sistematiko Uredbe o blagovni znamki Skupnosti in naj bi se z njim kršilo splošno pravno načelo sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti, (UL L 303, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 30. novembra 2011 – Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer proti Anneliese Kuso

(Zadeva C-614/11)

(2012/C 80/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Tožena stranka: Anneliese Kuso

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 3(1)(a) in (c) Direktive 76/207/EGS ⁽¹⁾ v različici iz Direktive 2002/73/ES nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero vprašanja diskriminacije zaradi spola v zvezi s prenehanjem delovnega razmerja, do katerega je prišlo izključno zaradi poteka časa, določenega v pogodbi o zaposlitvi za določen čas, ki je bila sklenjena pred začetkom uveljavitve navedenih direktiv (torej pred pristopom Avstrije k Evropski uniji), ni treba preučiti z vidika pogodbenega sporazuma o trajanju pogodbe kot „pogoju odpuščanja“, ki je bil sklenjen pred pristopom, temveč le v povezavi z zavrnitvijo zahteve za podaljšanje pogodbe kot „pogoja zaposlitve“?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev, UL L 39, str. 40., kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Braunschweig (Nemčija) 7. decembra 2011 – Postopek o prekršku zoper International Jet Management GmbH

(Zadeva C-628/11)

(2012/C 80/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Braunschweig

Stranka v postopku v glavni stvari

International Jet Management GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je področje uporabe prepovedi diskriminacije iz člena 18 PDEU (prej člen 12 PES) odprto, če država članica (Zvezna republika Nemčija) od letalskega prevoznika, ki ima veljavno operativno licenco v smislu členov 3 in 8 Uredbe št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti, izdano v drugi državi članici (Republika Avstrija), zahteva vstopno dovoljenje za lete, ki niso del rednega zračnega prevoza (izredni komercialni leti), iz tretjih držav na ozemlje države članice?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je kršitev člena 18 PDEU (prej člen 12 PES) že sama zahteva po dovoljenju, če se vstopno dovoljenje, katerega pridobitev je mogoče doseči z globo, za zračne prevoze iz tretjih držav zahteva od letalskih prevoznikov, ki so dovoljenje za promet (operativna licenca) pridobili v drugih državah članicah, ne pa od letalskih prevoznikov z dovoljenjem za promet v Zvezni republiki Nemčiji?
3. Ali sme – če je področje uporabe člena 18 PDEU (prej člen 12 PES) sicer odprto (prvo vprašanje), vendar se sama zahteva po dovoljenju ne šteje za diskriminatorno (drugo vprašanje) – biti izdaja vstopnega dovoljenja za zračne prevoze zadevne osebe iz tretjih držav v Zvezno republiko Nemčijo – sicer bi bila naložena globa – pogojena s tem, ne da bi bila kršena prepoved diskriminacije, da letalski prevoznik države članice pri organu, pristojnem za izdajo dovoljenj, dokaže, da letalski prevozniki z dovoljenjem za promet v Zvezni republiki Nemčiji ne morejo opravljati letov (izjava o nerazpoložljivosti)?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad – Varna (Bolgarija) 15. decembra 2011 – Stroy Trans EOOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnienieto“ – gr. Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

(Zadeva C-642/11)

(2012/C 80/12)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen Sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stroy Trans EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnienieto“ – gr. Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 203 Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je oseba izkazala na računu, dolgovan ne glede na to, ali za izkazani davek obstaja podlaga (neobstoj dobave, opravljanja storitve ali plačila), in tako, da organi, ki nadzirajo izvajanje Zakon za danak varhu dobavenata stojnost (zakon o davku na dodano vrednost), ob upoštevanju nacionalne določbe, v skladu s katero lahko račun popravi zgolj izdajatelj, niso pristojni za sprejemanje popravkov davka, ki ga je oseba izkazala?
2. Ali so načela davčne nevtralnosti, sorazmernosti in varstva zaupanja v pravo kršena z upravno in sodno prakso, v skladu s katero se eni stranki (na računu imenovani kupec blaga ali naročnik storitve) z odločbo o davčnem nadzoru zavrne pravica do odbitka vstopnega davka, medtem ko se pri drugi stranki (izdajatelj računa) – spet z odločbo o davčnem nadzoru – ne sprejme noben popravek izkazanega davka, in sicer v teh primerih:
 - izdajatelj računa ni v okviru davčnega nadzora, ki je bil opravljen pri njem, predložil nobenih dokumentov;
 - izdajatelj računa je v postopku davčnega nadzora predložil dokumente, vendar njegovi dobavitelji niso predložili nobenih dokazov ali pa na podlagi predloženih dokazov ni mogoče ugotoviti, da je bilo blago dejansko dobavljeno oziroma da so bile storitve dejansko opravljene;

— v postopku davčnega nadzora izdajatelja računov zadevne dobave v dobavni verigi niso bile preverjene?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen Sad – Varna (Bolgarija) 15. decembra 2011 – LVK 56 EOOD proti Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i upravljenie na izpalnenieto“ – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Zadeva C-643/11)

(2012/C 80/13)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen Sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LVK 56 EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i upravljenie na izpalnenieto“ – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 203 Direktive Sveta 2006/112/ES (¹) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost zajema vse primere davka na dodano vrednost, ki je napačno izkazan na računu, vključno s primeri, v katerih se izda račun z izkazanim davkom na dodano vrednost, ne da bi prišlo do obdavčljivega dogodka? Če se na to vprašanje odgovori pritrdilno: ali člena 203 in 273 Direktive 2006/112 zahtevata, da države članice izrecno določijo, da je treba plačati davek na dodano vrednost, ki je bil izkazan na računu in v zvezi s katerim ni bila opravljena nobena transakcija, ali pa zadostuje prenos splošnega pravila direktive, po katerem je dolžan davek plačati vsak, ki ga izkaže na računu?
2. Ali členi 73, 179 in 203 Direktive 2006/112 glede na uvodno izjavo 39 Direktive 2006/112 in zaradi zagotovitve točnosti odbitkov vstopnega davka zahtevajo, da službe, pristojne za prihodke, popravijo davčno osnovo in davek, izkazan na računu, če je na računu izkazan davek na dodano vrednost, ne da bi prišlo do obdavčljivega dogodka?

3. Ali gre za posebne ukrepe iz člena 395 Direktive 2006/112 v primeru davčne prakse, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero službe, pristojne za prihodke, zaradi nadzora odbitkov vstopnega davka preverijo samo odbitek vstopnega davka, medtem ko se davek na opravljene transakcije šteje za brezpogojno dolgovanega že zato, ker je bil izkazan na računu? Če se na to vprašanje odgovori pritrdilno: ali je v skladu s členom 203 Direktive 2006/112 dopustno – in če je tako, v katerih primerih – da se davek na dodano vrednost obračuna za isto transakcijo enkrat pri dobavitelju ali izvajalcu storitev, ker je izkazal davek na računu, in drugič pri pridobitelju dobave ali prejemniku storitve, pri tem pa se mu ne prizna pravica do odbitka vstopnega davka?

4. Ali se z davčno prakso, kot je ta v postopku v glavni stvari – v skladu s katero se osebi, za katero je bila opravljena obdavčljiva dobava ali obdavčljiva storitev, ne prizna pravica do odbitka davka zaradi „manjkajočega dokaza o opravljeni transakciji“, ne da bi se upoštevalo že ugotovljeno, da je za dobavitelja oziroma izvajalca storitev nastala obveznost obračuna davka in da mora ta davek plačati, pri čemer se do presoje nastanka pravice do odbitka vstopnega davka odločba, izdana na podlagi davčnega pregleda, ni spremenila oziroma ni obstajal in ni bil ugotovljen noben razlog, da bi se spremenila tako, kot je predvidela država – krši neakumulacija davka na dodano vrednost ter ali je ta davčna praksa v nasprotju z načeli pravne varnosti, enakega obravnavanja in davčne nevtralnosti?

5. Ali je v skladu s členoma 167 in 168(a) Direktive 2006/112 dopustno, da se pravica do odbitka vstopnega davka ne prizna osebi, za katero je bila opravljena obdavčljiva dobava ali obdavčljiva storitev, ki izpolnjuje vse pogoje iz člena 178 direktive, potem ko z odločbo, ki je bila izdana na podlagi davčnega pregleda in je postala pravnomočna, zato „ker ni bilo obdavčljivega dogodka“, ni bil opravljen noben popravek davka na dodano vrednost, izkazanega na računu za to transakcijo, temveč je bil priznan nastanek obveznosti obračuna davka, ki je bila upoštevana pri ugotavljanju rezultatov zadevnega davčnega obdobja? Ali je za odgovor na to vprašanje pomembna okoliščina, da dobavitelj ali izvajalec storitve med davčnim pregledom ni predložil nobene računovodske dokumentacije in se rezultat za to obdobje ugotavlja samo na podlagi podatkov v obračunih davka na dodano vrednost ter v knjigah izdanih računov in knjigah prejetih računov?

6. Glede na odgovore na prejšnja vprašanja: ali je treba člena 167 in 168(a) Direktive 2006/112 razlagati tako, da nevtralnost davka na dodano vrednost v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, zahteva, da lahko davčni zavezanec odbije davek, ki ga je za transakcije izkazal na računu?

(¹) UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 16. decembra 2011 – Land Berlin proti Ellen Mirjam Sapir in drugim

(Zadeva C-645/11)

(2012/C 80/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Land Berlin

Tožene stranke: Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zahteva za vračilo zneska, izplačanega brez pravnega temelja, civilna zadeva v smislu člena 1(1) Uredbe (ES) št. 44/2001⁽¹⁾ tudi takrat, kadar organ zvezni deželi naloži izplačilo dela izkupička od prodaje nepremičnine oškodovancem zaradi povrnitve škode in ta pomotoma namesto dela izkupička izplača celotni izkupiček?
2. Ali obstaja v skladu s členom 6, točka 1, Uredbe (ES) št. 44/2001 zahtevana tesna povezanost več tožbenih zahtevkov tudi, če se tožene stranke sklicujejo na dodatne zahtevke za povrnitev škode, o katerih se lahko odloči le enotno?
3. Ali se lahko člen 6, točka 1, Uredbe (ES) št. 44/2001 uporabi tudi za tožene stranke, ki nimajo stalnega prebivališča v Evropski uniji? Če je odgovor pritrdilen: ali navedeno velja tudi, če bi bilo mogoče v državi stalnega prebivališča tožene stranke v skladu z dvostranskim sporazumom z državo izdajateljico sodbe priznanje te sodbe zaradi neobstoja pristojnosti zavriniti?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 30. decembra 2011 – Serveis en Impresio i Retolacio Vargas, S.L. proti Banco Mare Nostrum, S.A.

(Zadeva C-664/11)

(2012/C 80/15)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Mercantil de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Serveis en Impresio i Retolacio Vargas, S.L.

Tožena stranka: Banco Mare Nostrum, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je obrestna zamenjava („interest rate swap“), ki jo kreditna institucija ponudi stranki zaradi kritja gibanja obrestne mere iz prej sklenjenih pogodb o financiranju, treba šteti za storitev investicijskega svetovanja v smislu člena 4(1), točka 4, Direktive MiFID⁽¹⁾?
2. Ali opustitev preizkusa primernosti iz člena 19(4) navedene direktive, ki ga kreditna institucija opravi za malega vlagatelja, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki sta jo sklenila vlagatelj in svetovalna kreditna institucija?
3. Če se storitev, ki je bila opravljena v skladu z navedenimi pogoji, ne šteje za storitev investicijskega svetovanja, ali že sam nakup kompleksnega finančnega instrumenta, kot je posel obrestne zamenjave, ob opustitvi preizkusa ustreznosti iz člena 19(5) Direktive MiFID iz razlogov, za katere je odgovorna kreditna institucija, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki je bila sklenjena s to kreditno institucijo?
4. Ali je v skladu s členom 19(9) Direktive MiFID že samo dejstvo, da kreditna institucija ponudi kompleksen finančni instrument, ki je povezan s hipotekarnim posojilom, ki je bil sklenjen s to ali kako drugo institucijo, zadosten razlog za izključitev obveznosti izvedbe preizkusov primernosti in ustreznosti iz navedenega člena 19, ki jih kreditna institucija mora opraviti za malega vlagatelja?
5. Ali je za izključitev obveznosti, ki jih določa člen 19 Direktive MiFID, potrebno, da je finančni proizvod, s

katerim je povezan ponujeni finančni instrument, podvržen pravnim standardom o zaščiti vlagatelja, ki so primerljivi s tistimi, ki jih zahteva navedena direktiva?

(¹) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 263)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 30. decembra 2011 – Alfonso Carlos Amselem Almor proti NCG Banco, S.A.

(Zadeva C-665/11)

(2012/C 80/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Mercantil de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alfonso Carlos Amselem Almor

Tožena stranka: NCG Banco SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je obrestno zamenjavo („interest rate swap“), ki jo kreditna institucija ponudi stranki, s katero je predhodno podpisala hipotekarno kreditno pogodbo zaradi kritja tveganja gibanja obrestnih mer iz tega posla, treba šteti za storitev investicijskega svetovanja v smislu člena 4(1), točka 4, Direktive MiFID (¹)?
2. Ali opustitev preizkusa primernosti iz člena 19(4) navedene direktive, ki ga kreditna institucija opravi za malega vlagatelja, pomeni absolutno ničnost pogodbe o obrestni zamenjavi, ki sta jo sklenila vlagatelj in svetovalna kreditna institucija?
3. Če se storitev, ki je bila opravljena v skladu z navedenimi pogoji, ne šteje za storitev investicijskega svetovanja, ali že sam nakup kompleksnega finančnega instrumenta, kot je posel obrestne zamenjave, ob opustitvi preizkusa ustreznosti iz člena 19(5) Direktive MiFID iz razlogov, za katere je odgovorna kreditna institucija, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki je bila sklenjena s to kreditno institucijo?
4. Ali je v skladu s členom 19(9) Direktive MiFID že samo dejstvo, da kreditna institucija ponudi kompleksen finančni instrument, ki je povezan s hipotekarnim

posojilom, zadosten razlog za izključitev obveznosti izvedbe preizkusov primernosti in ustreznosti iz navedenega člena 19, ki jih kreditna institucija mora opraviti za malega vlagatelja?

5. Ali je za izključitev obveznosti, ki jih določa člen 19 Direktive MiFID, potrebno, da je finančni proizvod, s katerim je povezan ponujeni finančni instrument, podvržen pravnim standardom o zaščiti vlagatelja, ki so primerljivi s tistimi, ki jih zahteva navedena direktiva?

(¹) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 263)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italija) 2. januarja 2012 – Danilo Tola proti Ministero della Difesa

(Zadeva C-4/12)

(2012/C 80/17)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Danilo Tola

Tožena stranka: Ministero della Difesa

Po umiku predloga za sprejetje predhodne odločbe z dne 5. junija 2012 je Sodišče na podlagi sklepa z dne 18. januarja 2012 zadevo izbrisalo iz vpisnika.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) 17. januarja 2012 – Mohamad Zakaria

(Zadeva C-23/12)

(2012/C 80/18)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranka v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Mohamad Zakaria

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 13(3) Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 ⁽¹⁾ o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), predvideva, da ima oseba pravico do pritožbe ne samo zoper zavrnitev vstopa v državo, temveč tudi zoper kršitve, storjene med postopkom sprejemanja odločbe, s katero se vstop dovoli?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali navedena pravna določba ob upoštevanju uvodne izjave 20 in člena 6(1) Uredbe št. 562/2006 ter člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah državi članici nalaga dolžnost, da zagotovi učinkovito pravno sredstvo pred sodiščem?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali člen 13(3) Uredbe št. 562/2006 ob upoštevanju uvodne izjave 20 in člena 6(1) Uredbe št. 562/2006 ter člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah državi članici nalaga dolžnost, da zagotovi učinkovito pravno sredstvo pred upravnim organom, ki bi z institucionalnega in funkcionalnega vidika dajal enaka jamstva kot sodišče?

⁽¹⁾ UL L 105, str. 1.

Tožba, vložena 31. januarja 2012 – Evropska komisija proti Republici Poljski

(Zadeva C-48/12)

(2012/C 80/19)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, S. Petrova in K. Herrmann, zastopniki)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga,

- naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽¹⁾ oziroma o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila svoje obveznosti iz člena 33(1) te direktive;
- naj se Republici Poljski v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni 71 521,38 evrov na dan, od razglasitve sodbe v tej zadevi naprej, ker ni izpolnila obveznosti obvestila glede ukrepov o prenosu Direktive 2008/50/ES;
- naj se Republici Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija očita Republici Poljski neizpolnitev obveznosti iz člena 33(1) Direktive 2008/50/ES.

Direktiva 2008/50/ES je na ravni EU temeljni pravni instrument glede onesnaževal zraka in njen namen je varstvo okolja in zdravja ljudi. Med drugim določa pravila o ocenjevanju in merjenju, kot tudi cilje zmanjšanja koncentracije delcev v zraku, pri čemer naj bi šlo za snovi v zraku, ki so najškodljivejše za zdravje ljudi. Državam članicam nalaga obveznost, da stopnjo izpostavljenosti za delce PM 2,5 v letu 2015 omeji na 20 mikrogramov/m³. K temu je dodana ciljna vrednost 25 mikrogramov/m³ za PM 2,5, ki naj bi se dosegla do 1. januarja 2010. Državam članicam predpisuje tudi, da do leta 2015 za PM 2,5 dosežejo mejno vrednost 25 mikrogramov/m³ (stopnja 1), na stopnji 2 (do leta 2020) pa mejno vrednost 20 mikrogramov/m³. Poleg tega Direktiva 2008/50/ES države članice zavezuje, da javnost obveščajo o kakovosti zunanega zraka in drugih ukrepih, sprejetih na podlagi te direktive (člen 26 in naslednji).

Na podlagi člena 33(1) Direktive 2008/50/ES bi morala Republika Poljska sprejeti zakone in druge predpise za uskladitev s to direktivo pred 11. junijem 2010.

Republika Poljska ni prenesla v poljski pravni red in ni sprejela vseh potrebnih določb. Izoblikovanje smernic za predlog zakona o spremembi zakona o varstvu okolja in nekaterih drugih zakonov ministrstva za okolje na zadošča za izpolnitev obveznosti iz člena 33(1) Direktive 2008/50/ES.

Poljski državni organi so Komisijo obvestili zgolj o tem, da sta bila s členoma 13 in 15 zakona z dne 17. julija 2009 o sistemu upravljanja s toplogrednimi emisijami in z emisijami drugih substanc, v skladu s katerima sta predvidena oblikovanje sistema upravljanja z emisijami žvepovega dioksida (SO₂) in dušikovih oksidov (NO) ter obveznost izoblikovanja predloga za nacionalni načrt zmanjšanja, delno prenesena člena 6(1) in 23 Direktive 2008/50/ES.

(¹) UL L 152, str. 1.

Pritožba, ki jo je Kendrion NV 1. februarja 2012 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. novembra 2011 v zadevi Kendrion proti Komisiji (T-54/06)

(Zadeva C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Kendrion NV (zastopnika: P. Glazener in T. Ottervanger, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- v skladu z navedenimi pritožbenimi razlogi izpodbijano sodbo v celoti ali deloma razveljavi;
- odločbo v celoti ali deloma razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na pritožnico;
- odpravi ali zmanjša globo, ki je bila naložena pritožnici;
- podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da odloči v skladu s pravnimi ugotovitvami Sodišča;

- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pritožnica s **prvim pritožbenim razlogom** Splošnemu sodišču očita, da je napačno razlagalo pravo Unije in da je njegova sodba protislovno in nezadostno obrazložena, ker je razsodilo, da je Komisija pravno zadostno izkazala, zakaj je družbi Kendrion naložila večjo globo kot družbi Fardem.
2. Z **drugim pritožbenim razlogom** Splošnemu sodišču očita, da je pri presoji vprašanja, ali je Komisija smela meniti, da je družba Kendrion solidarno odgovorna za plačilo globe, ki jo je treba naložiti njeni nekdanji hčerinski družbi Fardem, napačno uporabilo pravo, ni pravilno presodilo dokazov in je s tem kršilo postopek. Meni, da je Splošno sodišče v sodbi napačno razdelilo dokazno breme, očitno ni upoštevalo dejstev in je očitno nezadostno presodilo dokaze. Poleg tega je pomanjkljivo obrazložilo svoje preudarke in ni pravno zadostno preučilo trditev družbe Kendrion.
3. Družba Kendrion s **tretjim pritožbenim razlogom** izpodbija ugotovitve iz izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče obravnavalo drugi, četrti in peti tožbeni razlog družbe Kendrion in je te tožbene razloge zavrnilo. Družba Kendrion meni, da je Splošno sodišče izhajalo iz neustrezne razlage prava Unije s tem, da je menilo, da je matični družbi Kendrion, ki naj ne bi sodelovala pri kršitvi, mogoče naložiti svojo globo, ki je večja od globe, naložene hčerinski družbi Fardem, ki je storila kršitev. Poleg tega meni, da je Splošno sodišče kršilo načelo enakega obravnavanja in je svoje ugotovitve protislovno in pomanjkljivo obrazložilo.
4. Družba Kendrion s **četrtim pritožbenim razlogom** zatrjuje, da je Splošno sodišče njen argument, da je postopek pred Splošnim sodiščem trajal predolgo, napačno zavrnilo kot „brezpredmeten“. Družbi Kendrion se zdi, da je Splošno sodišče s tem menilo, da ni pristojno za ugotavljanje nepravilnosti v postopku, ki poteka pred njim. Tudi če bi bilo res, da Splošno sodišče ni pristojno za zmanjšanje globe zaradi predolgega postopka pred njim, je vsekakor dolžno odločiti o tej bistveni točki, ki je pomembna za pravno varnost, in iz tega potegniti ustrezne ugotovitve.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – EI du Pont de Nemours in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-76/08) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločbe, s katero je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Odgovornost za kršitev — Skupno podjetje — Smernice o načinu določanja glob — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje“)

(2012/C 80/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: EI du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, Združene države), DuPont Performance Elastomers LLC (Wilmington) in DuPont Performance Elastomers SA (Grand-Saconnex, Švica) (zastopnika: J. Boyce in A. Lyle-Smythe, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva X. Lewis in V. Bottka, nato V. Bottka in V. Di Bucci ter nazadnje V. Bottka, S. Noë in A. Biolan)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti členov 1 in 2 Odločbe Komisije C(2007) 5910 konč. z dne 5. decembra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGS (Zadeva COMP/38.629 – Kloroprenski kavčuk), kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije C(2008) 2974 konč. z dne 23. junija 2008, v delu, ki se nanaša na EI du Pont de Nemours and Company, na eni strani in predlog za zmanjšanje globe, ki je bila s to odločbo solidarno naložena tožečim strankam, na drugi strani.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. EI du Pont de Nemours and Company, DuPont Performance Elastomers LLC in DuPont Performance Elastomers SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 116, 9.5.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Dow Chemical proti Komisiji

(Zadeva T-77/08) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločba o ugotovitvi kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Odgovornost za kršitev — Skupno podjetje — Smernice za izračun glob — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje“)

(2012/C 80/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, Združene države) (zastopnika: D. Schroeder in T. Graf, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva X. Lewis in V. Bottka, nato V. Bottka in V. Di Bucci, in nazadnje V. Bottka, P. Van Nuffel in L. Malferrari, zastopniki)

Predmet

Uvodoma, predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 5910 konč. z dne 5. decembra 2007 v zvezi s postopkom uporabe člena 81 (ES) in člena 53 Sporazuma o EGP (zadeva COMP/38.629 – Caoutchouc chloroprène), kot je bila spremenjena z Odločbo Komisije C(2008) 2974 konč. z dne 23. junija 2008 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko in podredno predlog za zmanjšanje globe, ki je bila tožeči stranki naložena s to odločbo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi The Dow Chemical Company se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 116, 9.5.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Denki Kagaku Kogyo in Denka Chemicals proti Komisiji

(Zadeva T-83/08) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kloroprenskega kavčuka — Odločba v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določanje cen — Razdelitev trga — Dokaz sodelovanja v kartelu — Dokaz umika iz kartela — Trajanje kršitve — Pravica do obrambe — Vpogled v spis — Smernice za izračun glob — Prepoved retroaktivnosti — Legitimna pričakovanja — Načelo sorazmernosti — Olajševalne okoliščine“)

(2012/C 80/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japonska) in Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Nemčija) (zastopniki: sprva G. van Gerven, T. Franchoo in D. Fessenko, nato T. Franchoo, B. Bär-Bouyssière in A. de Beaugrenier, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in V. Bottka, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2007) 5910 konč. z dne 5. decembra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 (ES) in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/F/38.629 – kloroprenski kavčuk) v delu v katerem se nanaša na tožeči stranki in, podredno, zmanjšanje globe, katere plačilo je bilo s to odločbo solidarno naloženo tožečima strankama.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbama Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha in Denka Chemicals GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – skytron energy proti UUNT (arraybox)

(Zadeva T-321/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti arraybox — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c), Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2012/C 80/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlin, Nemčija) (zastopnika: H.J. Omsels in C. Danziger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. junija 2009 (zadeva R 1680/2008-1) glede zahteve za registracijo besednega znaka arraybox kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi skytron energy GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Grčija proti Komisiji

(Zadeva T-469/09) ⁽¹⁾

(EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Sektorja za predelavo paradižnikov in skladiščenje riža — Ključna kontrola — Integrirani administrativni in kontrolni sistem, ki se nanaša na nekatere sheme pomoči Skupnosti — Načelo sorazmernosti)

(2012/C 80/25)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopnika: I. K. Chalkias in S. Papaioannou, zastopnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Rossi in A. Markoulli, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2009/721/ES z dne 24. septembra 2009 o izključitvi nekaterih odhodkov državljanov članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Skupnosti (UL L 257, str. 28).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Hartmann-Lamboy proti UUNT – Diptyque (DYNIQUE)

(Zadeva T-305/10) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti DYNIQUE — Prejšnja besedna znamka Skupnosti DIPTYQUE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2012/C 80/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg, Nemčija) (zastopnik: R. Loos, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva A. Pohlmann, nato G. Schneider, zastopnika)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Diptyque SAS (Pariz, Francija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. maja 2010 (zadeva R 1217/2009-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Diptyque SAS in Marlies Hartmann-Lamboy.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Marlies Hartmann-Lamboy se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 288, 23.10.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Goutier proti UUNT – Euro Data (ARANTAX)

(Zadeva T-387/10) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ARANTAX — Prejšnja nacionalna besedna znamka ANTAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009“)

(2012/C 80/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Klaus Goutier (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: E. Happe, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: B. Schmidt, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst (Saarbrücken, Nemčija) (zastopnik: D. Wagner, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. julija 2010 (zadeva R 126/2009-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst, in Klausom Goutierjem.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Klausu Goutierju se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 301, 6.11.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Dosenbach-Ochsner proti UUNT – Sisma (Prikaz slonov v pravokotniku)

(Zadeva T-424/10) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Skupnosti, ki prikazuje slone v pravokotniku — Prejšnji figurativni mednarodna in nacionalna znamka, ki prikazujeta slona, in prejšnja nacionalna besedna znamka elefanten — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Razlikovalni učinek prejšnjih znamk“)

(2012/C 80/28)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Švica) (zastopnik: O. Rauscher, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Mannucci, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Sisma SpA (Mantova, Italija) (zastopnik: F. Caricato, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. julija 2010 (zadeva R 1638/2008-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Dosenbach Ochsner AG Schuhe und Sport in Sisma SpA.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 15. julija 2010 (zadeva R 1638/2008-4) se razveljavi.
2. UUNT poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport.
3. Družba Sisma SpA nosi svoje stroške.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. februarja 2012 – Almunia Textil proti UUNT – FIBA-Europe (EuroBasket)

(Zadeva T-596/10) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti EuroBasket — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti Basket — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2012/C 80/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Španija) (zastopnik: J. E. Astiz Suárez, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: R. Manea, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: FIBA-Europe eV (München, Nemčija) (zastopnik: T. Hogh Holub, odvetnik)

Predmet

Tožba na razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. oktobra 2011 (zadeva R 280/2010-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Almunia Textil, SA in FIBA-Europe eV.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Almunia Textil, SA poleg lastnih stroškov nosi stroške, nastale Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in družbi FIBA-Europe eV, vključno s stroški, ki so bili za zadnjenavedeno družbo v postopku pred odborom za pritožbe nujni.

(¹) UL C 80, 12.3.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2012 – Run2Day Franchise proti UUNT – Runners Point (Run2)

(Zadeva T-64/11) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Run2 — Prejšnji besedna in figurativna znamka Skupnosti RUN2DAY — Prejšnja figurativna znamka Beneluksa RUN2DATE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2012/C 80/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Nizozemska) (zastopnik: H. Koenraad, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Pohlmann, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Nemčija) (zastopnik: H. Prange, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. novembra 2010 (zadeva R 349/2010-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Run2Day Franchise BV in Runners Point Warenhandels GmbH.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 11. novembra 2010 (zadeva R 349/2010-1) se razveljavi.
2. UUNT in družba Runners Point Warenhandels GmbH poleg lastnih stroškov nosita tudi stroške družbe Run2Day Franchise BV.

(¹) UL C 89, 19.3.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2012 – Groupe Partouche proti Komisiji

(Zadeva T-315/10) (¹)

(Ničnostna tožba — Koncentracije — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgovom — Člen 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča — Nedopustnost)

(2012/C 80/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Groupe Partouche (Pariz, Francija) (zastopnik: J. J. Sebag, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek in N. von Lingen, zastopniki)

Intervenientki v podporo tožene stranke: La française des jeux (Boulogne-Billancourt, Francija); in Groupe Lucien Barrière (Pariz, Francija) (zastopnika: D. Théophile in P. Mêle, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2010) 3333 z dne 21. maja 2010 o združljivosti koncentracije podjetij, s katero sta družba Française des jeux in skupina Groupe Lucien Barrière skupaj prevzeli nadzor nad podjetjem Newco (zadeva COMP/M.5786 – Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV), s skupnim trgom in Sporazumom o evropskem gospodarskem prostoru (EGP).

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Skupina Groupe Partouche nosi lastne stroške in stroške Evropske komisije, družbe Française des jeux in skupine Groupe Lucien Barrière.

(¹) UL C 274, 9.10.2010.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. januarja 2012 – Henkel in Henkel France proti Komisiji

(Zadeva T-607/11 R)

(Začasna odredba — Konkurenca — Sklep Komisije o zavrnitvi posredovanja dokumentov nacionalnemu organu za varstvo konkurence — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj pravnega interesa — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Neobstoj začasnosti predlaganih ukrepov — Nedopustnost)

(2012/C 80/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Nemčija) in Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francija) (zastopniki: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet in É. Paroche, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: N. Khan in P. J. O. Van Nuffel, zastopnika)

Predmet

Predlog za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s Sklepom Komisije z dne 30. septembra 2011 (zadeva COMP/39.579 – detergenti za gospodinjstvo – in zadeva 09/0007 F), s katerim je bila zavrnjena zahteva francoskega organa za varstvo konkurence,

da se mu v okviru zadeve 09/0007 F, ki se nanaša na francoski sektor detergentov, posreduje več dokumentov, sestavljenih v zadevi COMP/39.579.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 25. januarja 2012 – Euris Consult proti Parlamentu

(Zadeva T-637/11 R)

(Začasna odredba — Javno naročilo storitev — Postopek javnega razpisa — Storitve prevoda v malteščino — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Načini sporočanja — Predlog za odlog izvršitve — Izguba priložnosti — Neobstoj velike in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti)

(2012/C 80/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (zastopnik: F. Moyses, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: L. Darie in F. Poilvache, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve odločbe Evropskega parlamenta z dne 18. oktobra 2011, ki je bila sprejeta v okviru postopka javnega razpisa (MT/2011/EU) za opravljanje storitev prevoda v malteščino (UL S 56-090372) in s katero je bila zavrnjena ponudba tožeče stranke.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 30. decembra 2011 – TV2/Danmark proti Komisiji

(Zadeva T-674/11)

(2012/C 80/34)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: TV2/Danmark (Odense, Danska) (zastopnik: O. Koktvedgaard)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Sklep Komisije z dne 20. aprila 2011 o ukrepih, ki jih izvaja Danska (C 2/03) za TV2/Danmark, naj se razglasi za ničten v delu, kjer ugotavlja, da so sporni ukrepi državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU (točki 101 in 153 in prvi odstavek izreka Sklepa).
- Podredno: Sklep Komisije z dne 20. aprila 2011 o ukrepih, ki jih izvaja Danska (C 2/03) za TV2/Danmark, naj se razglasi za ničten v delu, kjer ugotavlja:
 - da sporni ukrepi predstavljajo novo državno pomoč in jih je bilo zato treba priglasiti (točka 154 in prvi odstavek izreka Sklepa);
 - da naročnine, ki so bile za leta 1997–2002 prenesene na regije prek TV2, predstavljajo državno pomoč za TV2 (točka 194 Sklepa); in
 - da prihodki iz oglaševanja, ki so bili za leto 1995 in 1995 in v času ukinitve TV2 leta 1997, s TV2 Fund preneseni na TV2, predstavljajo državno pomoč za TV2 (točke 90, 92, 193 in 195, skupaj s preglednico 1).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi zatrjuje, da izpodbijani sklep krši člen 107(1) PDEU, člen 14 PDEU in amsterdamski protokol. Tožeča stranka zatrjuje:

- da tožeča stranka ni prejela državne pomoči, saj sporni ukrep ni dajal prednosti postaji TV2/Danmark v smislu člena 107 PDEU, ampak je bil zgolj nadomestilo za javne storitve, ki jih je zagotavljala postaja. Tožeča stranka zatrjuje, da Komisija pogojev iz sodbe Altmark ni uporabila v skladu z njihovim prvotnim duhom in namenom ter da je Komisija nepravilno ugotovila, da drugi in četrti pogoj iz sodbe Altmark nista izpolnjena;
- da domnevna pomoč postaji TV2/Danmark v obliki naročnin in oprostitev od plačevanja davkov od dobička pravnih oseb ni bila nova pomoč v smislu Uredbe Sveta (ES) 659/1999⁽¹⁾, saj gre za ukrepe pred pristopom Danske k EU;
- da naročnin, ki so bile za leta 1997–2002 prenesene na regije prek TV2, ni mogoče opredeliti za državno pomoč za TV2/Danmark, saj TV2/Danmark ni bila dejanski prejemnik teh sredstev; in
- da sredstva, ki so bila s TV2 Reklame A/S prek TV2 Fund prenesene na TV2/Danmark in ki izhajajo iz prodaje

oglaševalskega prostora, niso bila državna pomoč, saj je to bilo plačilo za oglaševalsko oddajanje postaje TV2/Danmark na oddajnem omrežju slednje.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 2. januarja 2012 – Francija proti Komisiji**(Zadeva T-1/12)**

(2012/C 80/35)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues in J. Gstalter, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep v celoti razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti sklepa C(2011) 7808 konč. z dne 24. oktobra 2011 s katerim je Komisija ukrepe pomoči za prestrukturiranje, ki so jih francoski organi odobrili v korist družbe SeaFrance SA v obliki povečanja kapitala in posojil, ki jih je tej družbi odobrila družba SNCF, za nezdržljive s skupnim trgov.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napačno razlago pojma državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, ker je Komisija menila, da bi bilo treba smotrnost dveh posojil, ki ju je odobrila SNCF presojeti skupaj s pomočjo za reševanje in prestrukturiranje. Ta tožbeni razlog se deli na dva dela, ki temeljita na:
 - prvič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno razlagala sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 1998 v zadevi BP Chemicals proti Komisiji (T-11/95, Recueil str. II 3235), in

- prvič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno razlagala sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 1998 v zadevi BP Chemicals proti Komisiji (T-11/95, Recueil str. II 3235), in

- drugič, podredno, dejstvu, da naj bi Komisija napačno uporabila navedeno sodbo Splošnega sodišča.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno razlago pojma državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, ker je Komisija za namene celovitosti presoje menila, da francoski organi niso dokazali, da sta bili dve posojili družbe SNCF odobreni po tržni obrestni meri. Ta tožbeni razlog se deli na dva dela, ki temeljita na:
- prvič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno izključila uporabo obvestila Komisije z dne 19. januarja 2008 o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾, za zadevni posojili, in
- drugič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno štela, da bi morala biti obrestna mera zadevnih posojil, da bi bila združljiva s trgov, približno 14 %.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in napačno ugotovljeno dejansko stanje, ker je Komisija menila, da pomoč za prestrukturiranje ni skladna s členom 107(3)(c) PDEU, razloženim ob upoštevanju smernic o pomočeh za reševanje in prestrukturiranje.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 345 PDEU, ki določa, da Pogodbi v ničemer ne posegata v lastninsko-pravno ureditev v državah članicah.

⁽¹⁾ UL C 14, str. 6.

Tožba, vložena 9. januarja 2012 – Interbev proti Komisiji

(Zadeva T-18/12)

(2012/C 80/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Pariz, Francija) (zastopnika: P. Morrier in A. Bouviala, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj razglasi za ničen sklep Evropske komisije z dne 13. julija 2011, državna pomoč SA.14974 (C 46/2003) – Francija – o prispevkih v korist združenja INTERBEV, C(2011) 4923 konč., še neobjavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, v delu, prvič, v katerem so bili ukrepi združenja INTERBEV med letoma 1996 in 2004 na področju oglaševanja, promocije tehnične pomoči ter raziskav in razvoja opredeljeni za državno pomoč, in, drugič, v katerem so bili razširjeni prostovoljni prispevki, s katerimi se financirajo ti ukrepi, opredeljeni za državna sredstva, ki so sestavni del omenjenih državnih pomoči;
- naj, podredno, razglasi za ničen sklep Evropske komisije z dne 13. julija 2011, državna pomoč SA.14974 (C 46/2003) – Francija – o prispevkih v korist združenja INTERBEV, C(2011) 4923 konč., še neobjavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v delu, v katerem se nacionalna sodišča poziva, da izterjajo razširjene prostovoljne prispevke (izpodbijani sklep, točki 201 in 202 obrazložitev);
- naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

- Prvi tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev izpodbijanega sklepa glede na člen 296 PDEU in zlasti navedb, ki se nanašajo na i) selektivno ekonomsko prednost v korist trgovcem v govedoreji in ovčjereji, ii) državni izvor ukrepov tožeče stranke, iii) vpliv na konkurenco in na trgovino med državami članicami in iv) prisilno zvezo med ukrepi tožeče stranke in razširjenimi prostovoljnimi prispevki, imenovanimi tudi obvezni prostovoljni prispevki, ki so se pobirali med letoma 1996 in 2004.
- Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 107(1) PDEU, ker:
 - naj ukrepov tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi bilo mogoče pripisati državi, razširjeni prostovoljni prispevki, s katerimi so bili financirani, pa naj ne bi bili državna sredstva in naj jih ne bi bilo nikakor mogoče povezati z državo Francijo;
 - naj ukrepi tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi pomenili ekonomske prednosti za enega ali več upravičencev;
 - naj ukrepi tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi vplivali, niti potencialno, na konkurenco in trgovino med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja podredno, se nanaša na očitno napako pri presoji glede prisilne zveze med razširjenimi prostovoljnimi prispevki in ukrepi tožeče stranke.
4. Četrti tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja še bolj podredno, se nanaša na očitno napako pri presoji glede tega, kako naj dejstvo, da se o razširjenih prostovoljnih prispevkih ni obveščalo, vpliva na presojo nacionalnih sodišč. Komisija naj bi v točki 202 obrazložitve izpodbijalnega sklepa nacionalna sodišča napeljevala k naložitvi vračila razširjenih prostovoljnih prispevkov in razglasitvi neveljavnosti pomoči, zainteresirane osebe pa, da sprožijo spore pred nacionalnimi sodišči, čeprav naj nacionalnemu sodišču ne bi bilo treba naložiti vračila pomoči in razširjenih prostovoljnih prispevkov, zaradi neprimernosti in praktične neizvedljivosti takega vračila.

Tožba, vložena 16. januarja 2012 – Fomanu proti UUNT (Qualität hat Zukunft)

(Zadeva T-22/12)

(2012/C 80/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Nemčija) (zastopnik: T. Raible, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 27. oktobra 2011 v zadevi R 1518/2011-1 razveljavi;
- UUNT naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Qualität hat Zukunft“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 40

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker naj bi zadevna znamka Skupnosti imela razlikovalni učinek.

Tožba, vložena 20. januarja 2012 – PT Musim Mas proti Svetu

(Zadeva T-26/12)

(2012/C 80/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezija) (zastopnik: D. Luff, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nična razglasi člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1138/2011 z dne 8. novembra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije (UL L 293, 11.11.2011, str. 1) (v nadaljevanju: izpodbijana uredba) v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko;
- toženi strani naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja,
 - da je Splošno sodišče pristojno za nadzor nad členoma 1 in 2 izpodbijane uredbe in ugotavljanje njune skladnosti z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti⁽¹⁾ (v nadaljevanju: osnovna uredba) in s splošnimi načeli evropskega prava.
2. V okviru drugega tožbenega razloga navaja,
 - da je Svet kršil člen 2(10)(i) osnovne uredbe, s tem da je:
 - (a) storil očitno napako pri presoji dejstev in zlorabil pooblastila, ker ni priznal, da tožeča stranka in njena hčerinska trgovska družba iz Singapurja tvorita „enotni gospodarski subjekt“. Komisija med svojo preiskavo namenoma ni upoštevala dejstev, ki jih je navedla tožeča stranka v zvezi s povezanimi podjetji;

(b) Svet ni zadovoljivo dokazal, da so pogoji za uporabo člena 2(10)(i) osnovne uredbe izpolnjeni. Prav tako je pri uporabi člena 2(10)(i) osnovne uredbe zlorabil pooblastila in storil očitno napako pri presoji, s tem da se je oprl na nepravilna ali zavajajoča dejstva, da bi dokazal, da so pogoji za uporabo navedenega člena osnovne uredbe izpolnjeni. Svet ni upošteval dejstev, ki jih je tožeča stranka navedla Komisiji in ki jih je ta preverila, in jih v nobeni fazi preiskave ni ovrigel.

3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja,

— da je Svet kršil člen 2(10), prvi pododstavek, osnovne uredbe, ker:

(a) ni pravično primerjal izvozne cene in normalne vrednosti. Ni zadovoljivo dokazal razlik v dejavnikih, ki vplivajo na cene in primerljivost cen. V nasprotju z obstoječo sodno prakso ni dokazal neskladnosti med normalno vrednostjo in izvozno ceno ob neobstoju prilagoditev zaradi plačanih provizij. Svet ni upošteval podatkov in dokazov, ki jih je tožeča stranka podala v odgovoru na vprašalnik in med preiskavo in iz katerih je razvidno, da je ICOF S zadolžena tudi za domačo prodajo. Ni zadovoljivo navedel razlogov, zakaj teh podatkov in dokazov ni upošteval. S tem je Svet storil očitno napako pri presoji dejstev in zlorabil pooblastila. Prav tako ni zadostno obrazložil potrebo po prilagoditvi, ta pa je do tožeče stranke diskriminatorna,

(b) Svet se ni izognil podvajanju pri odbitku dobička od izvozne cene. Svet je najprej odbil hipotetičnih 5 % za dobiček ICOF E na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe in drugih hipotetičnih 5 % za dobiček ICOF E, tako da je bilo odbitih nerazumnih hipotetičnih 10 % za prodajo v okviru skupine. To je očitno v nasprotju z dejstvi in prakso v zvezi s takimi posli. Komisija kot preiskovalni organ bi to morala vedeti. Svet je zato storil očitno napako pri presoji dejstev v zvezi z dobički skupine in je nepravilno, diskriminatorno in nerazumno uporabil člen 2(10) osnovne uredbe.

4. V okviru četrtega tožbenega razloga navaja,

— da je Svet pri presoji položaja tožeče stranke kršil načelo dobrega upravljanja. Ni upošteval podatkov, dokazov in trditve, ki so bili med preiskavo predloženi Komisiji. Nasprotno, Svet se je oprl na uradne račune, plačane provizije in pogodbe zunaj njihovega konteksta, da bi umetno napihnil dampinško maržo tožeče stranke. Svet in Komisija bi morala biti pri svojih sklepih skrbnejša, analizo pa bi morala opraviti natančneje.

5. V okviru petega tožbenega razloga navaja,

— da je bila izpodbijana uredba sprejeta v nasprotju z načeloma enakosti in prepovedi diskriminacije. Svet je z uporabo prilagoditve izvozne cene tožeče stranke ustvaril neskladje med izvozno ceno in normalno vrednostjo le zaradi statusne in davčne oblike tožeče stranke. Dalje, za tožečo stranko je bilo uporabljeno dvojno odbitje hipotetičnega dobička prav zaradi te oblike. Oba položaja sta za tožečo stranko v primerjavi z drugimi preiskovanimi podjetji, ki imajo iste stroške, ki niso bili predmet prilagoditev, diskriminatorna.

(¹) UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

Tožba, vložena 17. januarja 2012 – Bauer proti UUNT – BenQ Materials (Daxon)

(Zadeva T-29/12)

(2012/C 80/39)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Erika Bauer (Schaufling, Nemčija) (zastopnik: A. Merz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Tajvan)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. novembra 2011 v zadevi R 2191/2010-2 naj se v celoti razveljavi;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: BenQ Materials Corp.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Daxon“ za proizvode iz razredov 3, 5 in 10.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „DALTON“ za proizvode in storitev iz razredov 3, 5, 18, 25, 35, 41 in 44.

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker naj bi glede nasprotujočih si znamk obstajala verjetnost zmede.

Tožba, vložena 23. januarja 2012 – Piotrowski proti UUNT (MEDIGYM)

(Zadeva T-33/12)

(2012/C 80/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Elke Piotrowski (Viernheim, Nemčija) (zastopnik: J. Albrecht, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga,

— naj se odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 18. novembra 2011 v zadevi R 734/2011-4 razveljavi;

— naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „MEDIGYM“ za proizvode iz razreda 10.

Odločba preizkuševalca: zavrnitev registracije.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009, ker naj bi odločba odbora za pritožbe temeljila na razlogih, o katerih se tožeča stranka ni mogla izreči, ter kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009, ker naj bi bilo zadevni znamki Skupnosti v skladu s členom 154(3) in členom 37(1) Uredbe št. 207/2009 zavrnjeno varstvo, čeprav naj znamka ne bi bila izključena niti na podlagi člena 7(1)(b) niti na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 25. januarja 2012 – Herbacin cosmetic proti UUNT – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Zadeva T-34/12)

(2012/C 80/41)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Nemčija) (zastopnik: J. Eberhardt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Laboratoire Garnier et Cie (Pariz, Francija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. novembra 2011 v zadevi R 2255/2010-1 razveljavi;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Laboratoire Garnier et Cie

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „HERBA SHINE“ za proizvode iz razreda 3

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka in besedna znamka Skupnosti ter mednarodna registracija „HERBACIN“ za proizvode iz razreda 3

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 42(2), prvi stavek, Uredbe št. 207/2009, ker naj ob sprejetju prvostopenjske odločbe o ugovoru ne bi bilo več učinkujoče zahteve prijavitelja v zvezi z dokazi o uporabi; kršitev člena 15(1), drugi pododstavek, točka (b), Uredbe št. 207/2009, ker naj bi odbor za pritožbe pravno napačno ne upošteval znatnega izvoza, uresničene zaradi znamke „HERBACIN“, na katero se je sklicevalo v utemeljitev ugovoru; ter kršitev člena 15(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 207/2009, ker naj bi bila presoja dokazov o uporabi, predloženih v zvezi s kupci v Skupnosti, nepravilna.

Tožba, vložena 20. januarja 2012 – Athens Resort Casino proti Komisiji

(Zadeva T-36/12)

(2012/C 80/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marroussi, Grčija) (zastopniki: N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis in K. Spyropoulos, odvetniki, in F. Carlin, Barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije 2001/716/EU z dne 24. maja 2011 o državni pomoči Grčije nekaterim grškim igralnicam (državna pomoč C 16/2010, ex NN 22/2010) (UL L 285, str. 25) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) razglasi za ničnega; ali
- podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko; ali
- še bolj podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničnega v delu, v katerem odreja izterjavo pomoči od tožeče stranke; in
- toženi stranki naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke v zvezi s temi postopki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje,
 - da je tožena stranka kršila člen 107(1) PDEU, ker je ugotovila, da je zadevni ukrep državna pomoč, ker je:
 - (a) ugotovila, da je bila tožeči stranki dana ekonomska prednost v obliki „davčne diskriminacije“ v znesku 7,20 EUR na vstopnico;
 - (b) ugotovila, da je ukrep predstavljal izgubo javnih sredstev;
 - (c) ugotovila, da je bil ukrep selektiven v korist tožeče stranke;
 - (d) sklenila, da je ukrep izkrivljal konkurenco in vplival na trgovino med državami članicami.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da je tožena stranka s tem, da ni podala ustrezne obrazložitve, ki bi tožeči stranki omogočila razumeti, Splošnemu sodišču pa preveriti razloge, na podlagi katerih je ugotovila, da naj bi bila tožeči stranki dana selektivna prednost, da naj bi taka prednost vključevala izgubo javnih sredstev in bi lahko izkrivljala konkurenco ter vplivala na trgovino med državami članicami, kršila člen 296 PDEU.

3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da mora Splošno sodišče, če ugotovi, da je bila tožeči stranki dodeljena nezdružljiva pomoč, izpodbijani sklep v delu, v katerem odreja izterjavo pomoči od tožeče stranke, razglasiti za ničnega, ker bi bil s to izterjavo kršen:

- (a) člen 14(1), prvi stavek, Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999⁽¹⁾, v skladu s katerim se mora vračilo nanašati na pomoč, ki jo je prejel upravičenec, saj tožena stranka v izpodbijanem sklepu ni pravilno opredelila zneska pomoči, ki naj bi ga prejela tožeča stranka;
- (b) člen 14(1), drug stavek, Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999, ker je vračilo pomoči v nasprotju s splošnimi načeli prava EU, in sicer z načelom upravičenih pričakovanj, načelom pravne varnosti in načelom sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 (sedaj člen 108) Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. januarja 2012 – Hamcho in Hamcho International proti Svetu

(Zadeva T-43/12)

(2012/C 80/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Mohamad Hamcho (Damask, Sirija) in Hamcho International (Damask) (zastopnik: M. Ponsard, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- to tožbo obravnava po hitrem postopku;

— za nične razglasi akte, v delu, v katerem se nanašajo na tožeči stranki:

— Sklep 2011/273/SZVP, kakor je bil do tega dne dopolnjen in spremenjen, vključno z vsemi sklepi, navedenimi v točki 17 zgoraj;

— Uredbo št. 442/2011, kakor je bila do tega dne dopolnjena in spremenjena, vključno z vsemi uredbami, navedenimi v točki 18 zgoraj;

— Sklep 2011/782/SZVP, kakor je bil do tega dne dopolnjen in spremenjen, zlasti z Izvedbenim sklepom 2012/37/SZVP v skladu s točko 19 zgoraj;

— Uredbo št. 36/2012, kakor je bila do tega dne dopolnjena in spremenjena, zlasti z Izvedbeno uredbo št. 55/2012, v skladu s točko 20 zgoraj.

— za ničnega razglasi Sklep Sveta iz njegovega obvestila z dne 21. decembra 2011, namenjenega tožečima strankama, v delu, v katerem na spornih seznamih ohranja vpise njihovih imen;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe tožeči stranki navajata tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve Jaber proti Svetu, T-653/11.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. februarja 2012 – Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia proti Komisiji

(Zadeva T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Jezik postopka: španščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 256, 24.10.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Ghost Brand proti UUNT – Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Zadeva T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 238, 13.8.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Otto proti UUNT – Nalsani (TOTTO)

(Zadeva T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Jezik postopka: španščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 238, 13.8.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe proti Komisiji

(Zadeva T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 252, 27.8.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. januarja 2012 – Symfiliosi proti FRA

(Zadeva T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 282, 24.9.2011.

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 80/33	Zadeva T-637/11 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 25. januarja 2012 – Euris Consult proti Parlamentu (Začasna odredba — Javno naročilo storitev — Postopek javnega razpisa — Storitve prevoda v malteščino — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Načini sporočanja — Predlog za odlog izvršitve — Izguba priložnosti — Neobstoj velike in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti)	19
2012/C 80/34	Zadeva T-674/11: Tožba, vložena 30. decembra 2011 – TV2/Danmark proti Komisiji	19
2012/C 80/35	Zadeva T-1/12: Tožba, vložena 2. januarja 2012 – Francija proti Komisiji	20
2012/C 80/36	Zadeva T-18/12: Tožba, vložena 9. januarja 2012 – Interbev proti Komisiji	21
2012/C 80/37	Zadeva T-22/12: Tožba, vložena 16. januarja 2012 – Fomanu proti UUNT (Qualität hat Zukunft)	22
2012/C 80/38	Zadeva T-26/12: Tožba, vložena 20. januarja 2012 – PT Musim Mas proti Svetu	22
2012/C 80/39	Zadeva T-29/12: Tožba, vložena 17. januarja 2012 – Bauer proti UUNT – BenQ Materials (Daxon)	23
2012/C 80/40	Zadeva T-33/12: Tožba, vložena 23. januarja 2012 – Piotrowski proti UUNT (MEDIGYM)	24
2012/C 80/41	Zadeva T-34/12: Tožba, vložena 25. januarja 2012 – Herbacin cosmetic proti UUNT – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)	24
2012/C 80/42	Zadeva T-36/12: Tožba, vložena 20. januarja 2012 – Athens Resort Casino proti Komisiji	25
2012/C 80/43	Zadeva T-43/12: Tožba, vložena 30. januarja 2012 – Hamcho in Hamcho International proti Svetu	25
2012/C 80/44	Zadeva T-337/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. februarja 2012 – Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia proti Komisiji	26
2012/C 80/45	Zadeva T-298/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Ghost Brand proti UUNT – Procter & Gamble International Operations (GHOST)	26
2012/C 80/46	Zadeva T-300/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Otto proti UUNT – Nalsani (TOTTO)	26
2012/C 80/47	Zadeva T-362/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2012 – Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe proti Komisiji	26
2012/C 80/48	Zadeva T-397/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. januarja 2012 – Symfiliosi proti FRA	26

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

